

Canudes

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Canudes - Al nord-est de Sant Pau de Casserres
Emplaçament Accés per la BV-4132z PK 4 direcció nord
Alçada: 580

Coordenades:

Latitud: 42.02123
Longitud: 1.84021
UTM Est (X): 403980
UTM Nord (Y): 4652784

Classificació

Número de fitxa 08049-123
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVI
Any 1568
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (NN.SS text refós DOGC 4846 de 21/03/2007)
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08048A00200004
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 28/05/2012 - 02:00

Descripció

Masia construïda directament sobre la roca natural, de planta rectangular que consta de planta baixa i dos pisos amb la coberta de teules àrabs a dues aigües i el carener paral·lel a la façana principal, orientada a migdia. Els paraments són de maçoneria, pedra vista rejuntada amb morter i cantoneres de pedres escairades.

La façana principal estava disposada simètricament a partir de tres eixos de verticalitat, que un volum afegit en el segle XIX ha trencat visualment. Conserva però el portal adovellat de punt rodó. Al costat esquerre del portal i cobert pel porxo hi ha, encastrada a la façana, la biga de fusta de la premsa d'oli, amb la data de 1780, fent de frontis d'una font d'aigua amb pica de pedra. Totes les obertures antigues tenen les llindes, els brancals i els ampits de pedra treballada.

A l'interior, la seva distribució respon a la clàssica d'aquestes masies, amb tres cossos: a la part de baix era per les estances de producció i bestiar i una escala, en aquest cas a l'esquerra de l'entrada, per accedir a la primera planta. A dalt hi ha, en el cos central, la sala de presentació que dóna pas a les diferents estances. En aquesta sala de presentació es conserva part de l'antic rentamans. El paviment és hidràulic, propi de la renovació del segle XIX i el sostre conserva l'embigat de fusta original.

Una primera ampliació fou per la façana oriental amb un volum de planta baixa, pis i sota cobert. Per la façana nord s'hi afegí un cos de planta quadrada que consta de planta baixa més terrassa totalment en galeria de quatre arcades amb columnes renaixentistes centrals. En aquesta zona hi ha el pou, que abans de l'ampliació tenia l'únic accés per la planta baixa, però que amb l'ampliació van fer un brocal a la terrassa de manera que es podia extreure l'aigua des de la primera planta, fet amb pedra sorrenca on encara s'hi pot llegir Joseph Canudas 1893. Durant el segle XX es van tapar les boques del pou per motius de seguretat. La última ampliació, patida a principis del segle XIX fou per la façana occidental, amb una planta baixa, pis i golfes.

A ponent hi ha el cobert dels porcs, construït l'any 1958 damunt el femer. Consta de planta baixa i dos pisos, estructura de pedra vista en bon estat i carreus cantoners sortints. A la seva façana oriental hi ha l'accés per una porta de fusta amb llindes de pedra de mig punt. Aïllat a la façana oriental de la masia, hi ha un primer cobert que era l'antic galliner, parets de pedra i cantoners amb rajols, bigues de fusta i teula àrab. Més al nord, hi ha dos coberts junts emprats per a la maquinària agrícola, de parets de pedra (excepte la façana nord amb totxo), coberta de teula àrab i estructura de formigó. Paral·lelament, al sud-oest d'aquests cossos hi ha l'antiga caseta per albergar els pobres i pelegrins, amb planta baixa i pis, feta tota de pedra, bigues de formigó i coberta de teula àrab. Els homes dormien a baix i les dones a dalt.

Observacions:

A l'entrada principal es conserva l'armari que servia de despensa amb la data gravada a la fusta de 1760 i diverses gerres i terrines de fang que servien per fer les conserves per passar l'hivern.

També conserva un pou i un safareig interior per rentar la roba.

L'antiga era encara es conserva entre la masia i la masoveria; tanmateix es troba en bastant mal estat.

Història

Les llindes gravades amb la data de 1568 demostren l'antiguitat de la construcció, que tot i així fou ampliada i modificada diverses vegades entre els segles XVIII i XIX. La darrera reforma fou l'any 1975. El mas sempre ha estat propietat de la família Canudes i la mare de l'actual propietari, amb l'ajuda d'una monja de Manresa va fer l'arbre genealògic de la família a partir de documents i pergamins antics alguns d'ells propietat de la família on s'han pogut constatar casaments des de l'any 1604. Pel que fa al nom de la família, els pergamins més antics que s'han pogut consultar són del 1500 on s'hi esmenta la família Canudas del Prat.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE CASSERRES (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Casserres (Berguedà).

CARABASSA, LL.; GALLO, C.; SERRA, R.; SIERRA, A.; TOSAS, T. (1994). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà. Vol. 5. Ed. Direcció General del Patrimoni Cultural. Generalitat de Catalunya. Pàgs. 53 a 57.

PLANES i BALL, Josep Albert (2005). Història de Casserres de Berguedà. Ajuntament de la Vila de Casserres.

SERRA, R.; BERNADICH, A.; ROTA, M. (1991). Guia d'Art del Berguedà. El patrimoni arquitectònic i artístic a la comarca. Ed. Consell Comarcal del Berguedà i Patronat del Centre d'Estudis del Berguedà. Pàgs.75 a 79.

